

H₂O
OP PAD MET...

MARTIJN KORPEL

Hij is beleidsadviseur en calamiteiten-coördinator bij het Hoogheemraadschap van Delfland. Daarvoor werkte Martijn Korpel (34) tien jaar bij de politie in Den Haag en Delft. Er zijn zeker overeenkomsten: bij de politie én bij het hoogheemraadschap heerst een 'doe-cultuur' en ligt de focus op samenwerken en resultaten boeken.

'BLINDE
VLEKKEN
ZICHTBAAR
MAKEN'

SAMEN EEN PROBLEEM OPLOSSEN

"Een waterschap is een vitaal onderdeel van de maatschappij. Als er iets misgaat merk je dat als burger direct. In geval van extreme of onverwachte omstandigheden, zoals een kadebreuk of een overstroming, ben je als calamiteitencoördinator de smeerolie van een proces. Het is cruciaal om situaties goed in te schatten en de juiste maatregelen te nemen. De sleutel tot een goed optreden tijdens een calamiteit is samenwerking, zowel tussen mensen als tussen organisaties. We hebben elkaar nodig, alleen kun je niets. Dat is ook meteen het leuke van dit werk, het contact met mensen. Er zijn continu kleine dreigingen. Bij het meldpunt van ons waterschap komen meer dan 2.000 meldingen per jaar binnen. Dat kan om een dode vis gaan maar ook om een risicovolle situatie. Het is spannend werk waarbij je altijd voorbereid moet zijn op het ergste. Veiligheidsregio's vinden het opmerkelijk dat ik bij een waterschap werk. Je moet soms door een barrière van onbegrip om samenwerking van de grond te krijgen. Ik probeer binnen deze samenwerking eventuele blinde vlekken zichtbaar te maken. Als de brandweer bluswater laat wegglopen waar een schadelijk stofje in zit, dan kan de waterzuivering daar problemen mee krijgen. Dat realiseert men zich niet altijd, maar we moeten het wel samen oplossen."

Tekst Brenda Vader | Fotografie Joris Schaap

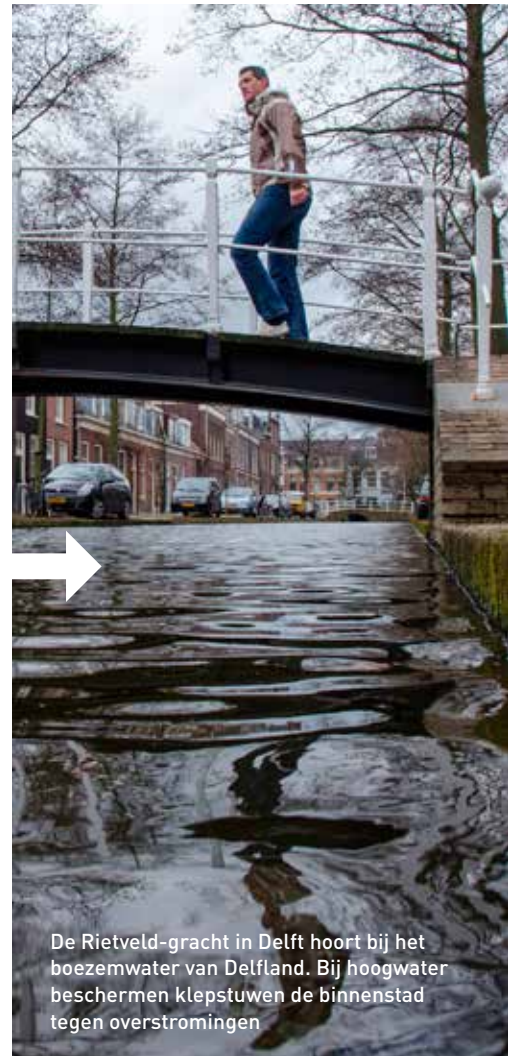
Sinds begin 18e eeuw is het gebied van het hoogheemraadschap niet veranderd. Martijn toont een recente kaart voor die van Cruquius uit 1712

Martijn in het calamiteitencentrum. Tijdens calamiteiten zoals dreigende overstromingen of ernstige watervervuiling gebruikt het hoogheemraadschap dit centrum om beslissingen te nemen en de communicatie te stroomlijnen

CALAMITEITENBESTRIJDING IS GEEN WEDSTRIJD

"Als beleidsadviseur denk je mee over de juiste keuzes en de juiste besluiten. Ik zorg er onder andere voor dat calamiteitenbestrijding op de agenda komt en de juiste middelen worden aangeschaft. We leiden mensen op en stomen ze klaar voor eventuele calamiteiten met oefeningen en scenario's. De saamhorigheid die ontstaat tijdens een oefening is prachtig. Eventuele irritaties gaan aan de kant en iedereen werkt samen. Dat geeft veel voldoening. Het is bijzonder om te zien hoe mensen binnen een paar tellen in hun rol zitten. Een sleutelfactor in crisisbeheersing is goede crisiscommunicatie. Door de opkomst van sociale media kan dat een uitdaging zijn. Je moet razendsnel reageren, want binnen twee minuten staat iets op Twitter en kan er al onrust ontstaan. De samenleving stelt steeds hogere eisen. Mensen accepteren niet meer dat iets misgaat. De uitdaging is om goed uit te leggen waarom iets is misgegaan en hoe wij ons stinkende best doen om te zorgen dat iedereen droge voeten houdt. Maar wij laten ons niet gek maken, calamiteitenbestrijding is geen wedstrijd."

De Rietveld-gracht in Delft hoort bij het boezemwater van Delfland. Bij hoogwater beschermen klepstuwen de binnenstad tegen overstromingen

Het Gemeenlandshuis, sinds 1645 hoofdkantoor van het Hoogheemraadschap van Delfland

De pet herinnert aan een vorig leven

VERBINDEN VAN VERSCHILLENDE WERELDEN

"Vanuit het waterschap ben ik ook gedetacheerd bij het Instituut Fysieke Veiligheid. Dit kennis- en opleidingsinstituut werkt samen met de Politieacademie. Ik ben daar docent van de opleiding Informatiemanager en werk als adviseur crisisbeheersing aan het verbinden van de waterschappen, de hulpdiensten en particuliere organisaties zoals telecom-, energie- en drinkwaterbedrijven. Tijdens calamiteiten moeten al deze instanties goed samenwerken. Voorheen waren de waterschappen en de veiligheidsinstellingen twee verschillende werelden. Doordat deze werelden elkaar steeds beter gaan begrijpen, groeien ze naar elkaar toe. Ik krijg meer vertrouwen omdat ik zelf bij de politie heb gewerkt. Ik ben één van hen. Het politievak gaat in je hart zitten. Ik vind het mooi dat ik op landelijk niveau iets voor de watersector en de veiligheidsregio's kan doen. In de toekomst zou ik ook graag op internationaal niveau mijn kennis en ervaring willen inzetten."